

Nu har Ali en familie igen

Ali var ti år, da han rejste til byen Eldoret i Kenya med en ven, der havde fortalt ham, at her kunne de tjene penge. Siden han var lille, havde han boet hos sin bedstemor, fordi hans forældre var døde, men nu var bedstemoren også død.

Ali havde ikke andre familiemedlemmer eller omsorgspersoner, der kunne tage sig af ham, og han havde intet at spise og intet sted at sove.

Da Ali og hans ven kom til byen, blev de væk fra hinanden. Ali ledte og ledte, men kunne ikke finde sin ven igen. Han kom til et slumkvarter lidt uden for byen, hvor han fik øje på en flok drenge, der spillede fodbold. De manglede en spiller, og han fik lov til at spille med.

De spillede hele dagen, men da det blev mørkt, og drengene stoppede for at tage hjem til deres familier, stod Ali igen alene tilbage.

Ali fandt sin nye familie på fodboldbanen

Heldigvis spurgte en af drengene fra fodboldbanen, om Ali ville med hjem til hans bedstemor. Da drengens bedstemor, Awino, mødte Ali, forstod hun med det samme, at han havde brug for hjælp.

"Jeg var meget berørt over den lille drengs situation. Han var ikke i stand til at udtrykke sig. Jeg tog ham ind og gav ham noget at spise," fortæller Awino.

Ali fortalte, at han havde mistet begge sine forældre og bedsteforældre, og at han ikke havde nogen søskende til at tage sig af ham. Han fortalte, at han derfor var gået hjemmefra for at prøve at få arbejde, så han kunne klare sig selv.

Da Awino indså, at Ali havde brug for et nyt hjem, informerede hun de lokale myndigheder om, at hun havde Ali boende. I dag er hun plejemor for Ali og har siden indskrevet ham i den lokale folkeskole.

Fakta

Børns grundlæggende rettigheder

Børnekonventionens artikler under området Børns grundlæggende rettigheder sikrer blandt andet, at børn kender deres identitet, har et sikkert sted at bo og adgang til mad og rent drikkevand.

Under området findes artikel nummer:

1-2-6-7-8-9-10-16-23-24-25-26-27

Læs mere teksten om [Børnekonventionen](#)

Børn har ret til at blive passet på

Man regner med, at der på verdensplan er mellem 140 og 220 millioner børn, som Ali, der vokser op uden for deres biologiske familie. Der kan være mange årsager til, at forældre ikke kan tage sig af deres egne børn.

Nogle gange sker det, at børn ikke kan blive boende hos deres forældre, fordi forældrene er for syge til at tage sig af barnet, for fattige til at kunne sørge for mad og et trygt hjem til barnet, eller fordi de er døde, som i Alis tilfælde.

Det er særligt i lande med store udfordringer som krige, katastrofer og fattigdom, at børn bliver forældreløse. Mere end ti procent af alle børn vokser op uden for hjemmet i lande i Afrika syd for Sahara. I Danmark er det under én procent.

De usynlige børn

Ifølge Børnekonventionen har børn ret til at blive registreret, have et navn og ret til at kende deres forældre og blive passet af dem, hvis det kan lade sig gøre. Alle børn har ret til at få mad, rent drikkevand, tøj og et sikkert sted at bo, men det er ikke altid, at myndighederne i verdens fattigste lande kan leve op til det.

Ude i verden ender alt for mange forældreløse børn på gaden, i børnearbejde, i prostitution, i kriminalitet og i det, man kalder moderne slaveri, hvor børn tvinges til at arbejde eller bliver giftet væk mod deres vilje.

Et af de helt store problemer er, at myndighederne ikke altid registrerer, når børn fødes, eller når de flytter ind i en plejefamilie. Når børn ikke har nogle forældre til at sørge for, at de bliver registreret, så kan det være svært at sikre, at børnenes rettigheder bliver overholdt.

Fakta

Plejefamilier i Østafrika

90 procent af alle anbragte børn i Østafrika bor hos familiemedlemmer, men uden at myndighederne har været involveret i at træffe beslutningen eller har registreret det.

90 procent af alle anbragte børn i Østafrika bor hos familiemedlemmer. Desværre bliver de ofte sat til hårde opgaver i hjemmet og er i højere risiko for at blive udsat for vold.

Plejefamilier har brug for støtte

Selvom en plejefamilie i mange tilfælde er den bedste løsning for et forældreløst barn, så følger der også udfordringer med. Børn og unge, der lever som plejebørn, oplever ofte at få langt mindre omsorg og støtte fra deres plejefamilie end familiens biologiske børn. De bliver ofte sat til flere og hårdere opgaver i hjemmet og er i højere risiko for at blive udsat for vold.

Siden 2017 har SOS Børnebyerne arbejdet på at forbedre vilkårene for de mange børn, der er i pleje hos familiemedlemmer eller vokser op i plejefamilier i Rwanda, Kenya, Tanzania og Zanzibar. SOS Børnebyerne har blandt andet uddannet frivillige socialarbejdere, så de er klædt på til at vejlede plejefamilier og sikre, at plejebørnene trives i familierne.

Fakta

Familiepleje i Danmark

I Danmark er det 0,9 procent af alle børn, der vokser op uden for deres biologiske familie. Det svarer omtrent til 12.000 anbragte børn og unge. Af alle anbragte børn og unge er omkring to tredjedele anbragt i plejefamilie, og dermed er familiepleje den mest udbredte anbringelsesform i Danmark.

Kilde: Vive.dk

Alis plejemor fik hjælp

Der var også udfordringer i Alis plejefamilie. Før Ali kom til familien, kunne Awino forsørge sin familie ved at sælge snacks i en lille hjemmelavet madbod, men da Ali kom ind i familien, var der ikke penge nok.

Frivillige socialarbejdere i lokalsamfundet hørte om Awinos situation og bad SOS Børnebyerne om at hjælpe familien. SOS Børnebyerne tilbød Awino en erhvervs- og iværksætteruddannelse, så hun kunne udvide og forbedre sin virksomhed.

”SOS Børnebyerne kom til mig på et tidspunkt, hvor jeg var langt nede både økonomisk og følelsesmæssigt. Jeg lavede og solgte mad fra en primitiv madbod, der var ved at falde fra hinanden. Jeg havde ingen møbler og ingen køkkenredskaber,” fortæller Awino.

Efter Awino fik hjælp til udvide sin forretning, tjener hun flere penge i sin madbod og kan igen forsørge hele familien.

Fakta

Civilsamfund i udvikling

Siden 2017 har Civilsamfund i Udvikling (CISU) støttet SOS Børnebyernes arbejde for en styrkelse af plejefamilieområdet i Rwanda, Kenya, Tanzania og på Zanzibar.

Arbejdet har til formål at sikre børn uden forældreomsorg alternativ pleje og beskyttelse, der lever op til Børnekonventionen og FN's retningslinjer for børn uden forældreomsorg.

[Læs mere om SOS Børnebyernes samarbejde med CISU her](#)

Hjælp til at knytte bånd

I begyndelsen var det svært for Awino at få et tæt forhold til Ali. SOS Børnebyerne tilbød hende et kursus i børneopdragelse, hvor hun lærte at være en god omsorgsperson.

”Jeg må indrømme, at jeg i de første par år havde svært ved at knytte bånd til Ali. På kurset fik jeg en masse råd og redskaber, der har hjulpet vores relation meget. Jeg ved blandt andet, hvor vigtigt det er, at jeg giver ham en masse kærlighed og omsorg. Også selvom han ikke biologisk er min,” fortæller Awino.

I dag klarer familien det godt. Ali er 16 år gammel og stadig glad for at bo hos sin plejemor, som han kalder for bedstemor.

”Jeg elsker min bedstemor. Hun har taget sig så godt af mig og viser mig en god vej frem her i livet,” siger Ali.

Awino har også lært om børns rettigheder og har opfordret Ali til at få en fødselsattest, så han er registreret hos myndighederne.

”Jeg har lært, at det er vigtigt, at jeg viser al min kærlighed til Ali, men også at jeg minder ham om, at jeg ikke er hans biologiske forælder. Selvom det er mig, som opfordrer ham til at få lavet sin fødselsattest, skal jeg ikke stå på den som hans mor. Det vil hjælpe ham med at bevare sin identitet, hvilket er hans ret,” siger Awino.

Alis familie er en af de i alt 500 plejefamilier, der har fået hjælp af SOS Børnebyerne i Østafrika.